

VIPS til Trump: Iran er ikke dem, der sponsorerer international terrorisme

23. dec., 2017 – Seniorefterretningsgruppen Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) har skrevet et åbent brev til præsident Donald Trump om manglen på beviser for den konstante amerikanske diplomatiske og politiske påstand, at Iran er en ledende statssponsor af terrorisme – på det seneste er »verdens førende sponsor af terrorisme« blevet *de rigueur* – et krav. At dette er falsk, bliver på tilfredsstillende vis bevist i det lange brev, udlagt i går på deres Memos-side på *Consortium News*, og underskrevet af hele VIPS-bestyrelsen. De minder om, at George W. Bush blev bremset i at føre krig i 2007 af efterretningsvurderinger, som rapporterede, at Iran havde opgivet sit atomvåbenprogram; nu bør også Trump få ærlige efterretninger.

»Beskrivelsen af Iran som verdens førende statssponsor af terrorisme støttes ikke af kendsgerningerne«, erklærer de. »Alt imens Iran er skyldig i at have brugt terrorisme som et nationalt, politisk redskab, så er Iran anno 2017 ikke Iran anno 1981. I den Islamiske Republiks tidlige dage gennemførte iranske agenter rutinemæssigt bilbombninger, kidnapninger og mord på dissidenter og amerikanske borgere. Det har ikke været tilfældet i mange år. På trods af hyppige påstande fra amerikanske regeringsfolks side om, at Iran skulle være engageret i terrorisme, bemærker vi ganske enkelt, at begivenheder, som årligt optegnes i det Amerikanske Udenrigsministeriums 'Mønster af global terrorisme' sjældent identificerer en terrorhandling som en handling, der er udført af, eller på vegne af, Iran ...

Irans forhold til Hezbollah har også udviklet sig radikalt. I den Islamiske Republiks tidlige dage var Hezbollah ofte en

stedfortræder og underleverandør for Iran. Men ... Hezbollah er blevet en enhed og politisk styrke i sin egen ret ... Hezbollah, som nu er en del af den libanesiske regering, har også vendt sig bort fra den radikale, religiøst drevne vold, der er varemærke for sunni-ekstremisterne, såsom ISIS.«

VIPS specificerer yderligere: »Den amerikanske regerings egen liste over terrorangreb siden 2001 viser et dramatisk fald i vold udført af Iran og en ledsagende bølge af grusomme handlinger, udført af sunni-muslimer, der ikke er allieret med Iran. Den seneste udgave af Global Terrorism Index, et projekt fra USA's Ministerium for Homeland Security, viser, at fire grupper tegnede sig for 74 % af alle dødsfald som følge af terrorisme i 2015 – Boko Haram, Al-Qaeda, Taliban og ISIS. Tretten af de 14 muslimske grupper, som det amerikanske efterretningssamfund har identificeret som værende aktivt fjendtlige over for USA, er sunni, ikke shia, og støttes ikke af Iran«: Brevet opremser dem; den fjortende er »houthierne«.

<https://consortiumnews.com/2017/12/21/intel-vets-tell-trump-iran-is-not-top-terror-sponsor/>

Foto: Præsident Trump taler til nationen om sin Iran-politik, 13. okt. 2017 (Screenshot fra Whitehouse.gov).

Briterne og saudierne bruger deres Yemen-blodbad til at forsøge at lancere

krig mod Iran

5. dec., 2017 – Det britiske Imperium forsøger, gennem deres saudiske aktiv og medskyldige elementer i Washington, at udløse en bredere, regional krig mod Iran, i hele Mellemøsten. I Yemen, hvor saudierne indsats er gået til yderligheder i løbet af de seneste tre uger, ses dette af mantraet, der konstant følges af saudierne og de vestlige medier, hvor de konstant betegner houthiernes Ansarullah-bevægelse som »allieret med Iran«. For eksempel hævdede den saudiske ambassadør til Yemen, Mohammed al-Jaber, at de såkaldte forbrydelser, begået af houthierne, for en stor del skyldes deres »iranske uddannelse«.

En rapport fra *Xinhua* fra 4. dec. citerer en militær kommanderende, der er loyal over for den tidligere yemenitiske præsident, Ali Abdullah Saleh, der blev dræbt i går (4. dec.), og som rapporterer, at »i nattens løb nedkastede fly fra [den saudiske] koalition våben og diverse former for kommunikationsudstyr til de kommanderende, der anfører den anti-houthiske opstand i Sana'a«. *Xinhua* rapporterer ligeledes, at U.A.E.-udenrigsminister Anwar Gargash den 3. dec. tweetede, »at opstanden mod de iranskstøttede houthi-oprørere 'have brug for støtte' for at 'beskytte den Arabiske Halvø mod Iran'. Desuden rapporterer *Xinhua*, at »pro-Saleh-soldater også fik luftstøtte fra saudiskledede krigsfly under nattens kampe med houthier, der gjorde fremskridt og indtog væsentlige nabolag i Sana'a«.

Teheran er kommet med en stærk respons. »Yemens befolkning vil få sine aggressorer til at fortryde deres handlinger«, sagde Irans præsident Hassan Rouhani i en fjernsynstransmitteret tale her til morgen, rapporterer AFP. Tasnim-nyhedsbureauet citerede kommandør for den Islamiske Revolutionsgarde, generalmajor Mohammad Ali Jafari, der hylkede Salehs død som den seneste episode i at modarbejde en række komplotter, inklusive i den kurdiske region af Syrien og i Irak, som de

giver saudierne skylden for.

Rapporter på jorden i Yemen maler et grumt billede af det, der ville være sket, hvis det var lykkedes den tidligere præsident Ali Abdullah Saleh at flygte fra Sana'a og slutte sig til den saudiske koalition. Det, de rapporterer, er, at en reel borgerkrig ville være brudt ud i hovedstaden og i andre områder, der har været under Houthi-Saleh-koalitionen (dvs., alliancen mellem Ansarullah-bevægelsen/militsen og Salehs Almene Folkekongresparti (GPC)).

Situationen i hovedstaden er nu under kontrol, og houthierne opfordrer det tilbageværende lederskab af GPC til at gentilslutte sig alliancen.

Saudierne har ikke evnen til at imødekomme den irregulære krigsførelse, lanceret af houthierne i et bjergigt land, hvor konventionelle hære og våben er forældede, som tilfældet også var i Afghanistan. Uden at have en intern styrke, såsom det mislykkede Saleh-kup, er det næsten umuligt at besejre sådanne styrker, som det sås i Afghanistans tilfælde. Det eneste våben, der er tilbage, er masseudsultning af hele befolkningen.

På regionalt plan foretager saudierne og deres støtter i Storbritannien og USA nu træk for at optrappe imod Iran. Dette udfald og fremstød for en militær konfrontation med Iran kunne atter engang føre til, at hele Golfen og Sydvestasien sættes i brand.

Foto: Yemens tidligere præsident, Ali Abdullah Saleh, der den 4. dec. blev dræbt af houthi-oprørere.

Store muligheder midt i stor ustabilitet; Vi er endnu ikke i smult vande

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. nov., 2017 – De aktuelle begivenheder udviser store muligheder – der er knyttet til det nye paradigme med den nye, globale Silkevej, men udviser samtidig stor ustabilitet og store farer, knyttet til den vedvarende monetarisme, geopolitik og det vedvarende forsøg på at opretholde imperiedominans.

I dag fortsatte præsident Donald Trump med at understrege betydningen af sin Asientur i åbningsbemærkninger til et møde i sin regering. Han talte om handel.

»Vi er netop vendt hjem fra en historisk, 12 dage lang rejse til Asien. Overalt, hvor vi kom, blev den amerikanske delegation modtaget med enorm gæstfrihed og respekt ... Med os tilbage bragte vi for \$300 mia. i aftaler, der meget vel kunne nå op på \$1 billion i den allernærmeste fremtid. Det betyder jobs for USA på et meget højt niveau ... «

Derefter mødtes Trump med udenrigsminister Rex Tillerson og USA's FN-ambassadør Nikki Haley, midt i flere situationer, der udgør stor fare, og som ikke kan løses, med mindre USA og det transatlantiske område tilslutter sig det fremstød for fred og udvikling, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder.

Saudi-Arabien, sammen med Det forenede Kongerige (U.K.), slår på krigstrommer for handling mod Iran og Hezbollah. I søndags blev der, efter anmodning fra saudierne, afholdt et møde i Kairo for udenrigsministre fra den Arabiske Liga. Efter at mange talere fordømte Iran, meddeltes det, at man ville briefe FN's Sikkerhedsråd om anklager imod Iran og måske kræve

fremtidig handling. I mellemtiden fortsætter grusomhederne, der begås af Saudi-Arabien med assistance fra USA, i Yemen.

Denne forfærdelige situation bør ses i kontrast til den modsatrettede dynamik i Asien. Rusland, Tyrkiet og Iran samarbejder i den syriske krise om at besejre ISIL i alle dets former. Den 22. nov. vil den russiske præsident Putin, den tyrkiske præsident Erdogan og den iranske præsident Rouhani mødes i Sotji, Rusland, for at drøfte, hvordan man skal bringe yderligere stabilitet til Syrien og bevæge sig hen imod det russiske forslag for en Kongres for National Dialog. I søndags faldt en af de sidste ISIL-enklaver, byen Abu Kamal, til den syriske regering.

I Sydasiens er der nye initiativer i gang for at finde en løsning på den desperate situation, hvor 600.000 rohingya-flygtninge nu er i Bangladesh, hvortil de er flygtet fra fortsatte stridigheder i Myanmar. I weekendens løb mødtes den kinesiske udenrigsminister Wang Yi med ledere fra Myanmar og meddelte, at man ville fordoble indsatsen for Bælte & Vej Initiativets Kina-Myanmar Økonomiske Korridor, og man drøftede en trepunkts-handleplan, som Kina har foreslået, for at tackle nødsituationen med flygtningene: 1) en våbenstilstand; 2) betingelser, der fastsættes af Bangladesh og Myanmar, for, at flygtningene kan vende hjem; og 3) afhjælpning af fattigdom i Myanmar.

Disse to eksempler – Syrien og Myanmar – viser, hvordan betydningsfulde magter konfronterer kriser og konfererer med det specifikke forsæt at udarbejde løsninger. De markerer en fremgangsmåde over for virkeligheden, der enten er fraværende eller også i øjeblikket bliver forsætligt modgået af de fleste af eliterne i Europa og USA, der har forskanset sig i det gamle, døde, geopolitiske paradigme.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den igangværende regeringskrise i Tyskland. I går aftes brød forhandlingerne om at danne en koalitionsregering sammen, da de Fri Demokrater

trak sig ud. Den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier opfordrede efter et møde med den midlertidige kansler Angela Merkel alle sider til at genoverveje og sagde, »Vi står over for en situation, der ikke har eksisteret i Forbundsrepublikkens historie ... i næsten 70 år.« Zepp-LaRouche kaldte situationen »forfærdelig, men ikke overraskende« og påpegede det underliggende problem: lederne og partilederne i Tyskland og i hele Europa har ingen vision for fremtiden. Hvordan skal de genoverveje? De er »totalt idéforladte«. De lever i et domæne, der udgør en parallelvirkelighed, så de har ingen impuls til at genoverveje og ændre deres aksiomer og få en diskussion om handlinger.

Dette lægger vejen vidt åben for det, vi gør, for at støtte en ny æra til menneskehedens fordel, men, formaner Zepp-LaRouche, »Vi er endnu ikke i smult vande«.

Foto: Præsident Donald J. Trump besøger Vietnam, 11. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Saudierne intensiverer deres krig mod Yemen; giver Iran skylden for konsekvenserne

7. nov., 2017 – I løbet af de 24 timer, siden den saudiskledede koalition meddelte, at den var ved at lukke for adgang til Yemen, angiveligt for at forhindre indsmugling af missiler fra Iran i landet, er den saudiske folkemordskrig mod det yemenitiske folk intensiveret. Da koalitionens meddelte, at den lukkede havne og lufthavne, hævdede den, at

hjelpearbejdere og humanitære nødforsyninger fortsat ville kunne få adgang til, og forlade, Yemen.

FN-folk har imidlertid siden rapporteret, at de ikke har adgang. Talsmand for FN Farhan Haq rapporterede i går, at saudierne har blokeret to FN-nødhjælpsflyvninger til Yemen. En anden FN-talsmand, Stéphanie Dujarric, advarede i dag om, at »ethvert yderligere chok mod importen af mad og brændsel kunne omstøde den seneste tids succes med at mildne truslen om hungersnød«. Ifølge ABC News, har yemenitiske officielle folk rapporteret, at luftangreb i den nordlige Hajjah-provins dræbte 23 mennesker, inkl. kvinder og børn. AFP skriver, at FN har betegnet Yemen som verdens værste humanitære krise, med 17 millioner yemenitter, der mangler mad, og af hvilke 7 millioner er udsat for hungersnød og kolera, der har kostet mere end 2.000 mennesker livet.

Men saudierne optrapper fortsat og giver Iran skylden. Kronprins Mohammed bin Salman sagde tirsdag, at Irans leverancer af raketter til militser i Yemen er en »direkte militær aggressionshandling« og kunne »udgøre en krigshandling mod Kongedømmet«, citerer det officielle Saudi Press Agency kronprins Mohammed for at sige til den britiske udenrigsminister Boris Johnson, rapporterer Reuters. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir hævdede, at det missil, der blev affyret mod Riyadh lørdag aften (4. nov.), »var et iransk missil, lanceret af Hezbollah fra territorier, der er besat af houthierne i Yemen«.

I Teheran angreb Irans udenrigsminister Mohamed Javad Zarif de saudiske anklager i en række Twitter-postings i går. »KSA er engageret i aggressionskrige, regionalt tyranni, destabiliserende adfærd & risikable provokationer. Det giver Iran skylden for konsekvenserne«, tweetede Zarif. »KSA bomber Yemen i stumper og stykker og dræber tusindvis af uskyldige, inklusive spædbørn, spreder kolera og hungersnød, men giver naturligvis Iran skylden«, sagde han i en efterfølgende meddelelse.

Foto: FN har betegnet Yemen som den værste, humanitære krise i verden. Millioner lider allerede under hungersnød; her bringes et udhungret barn til hospitalet i Sana'a.

Putin vurderer trilateralt topmøde i Teheran mellem Rusland, Iran og Aserbajdsjan

2. nov., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte med reportere, hvor han udtrykte sin tilfredshed med sin deltagelse i det trilaterale topmøde i Teheran den 1. nov., med Irans præsident Hassan Rouhani og Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev. Sidste års første topmøde fandt sted i Baku, og til næste år, blev statslederne enige om, vil de mødes i Rusland. En engelsk oversættelse af præsident Putins tale er udlagt på Kremls webside.

»Vi har diskuteret vigtige spørgsmål omkring stabilitet, kampen mod kriminalitet og terrorisme, men selvfølgelig stod økonomiske anliggender øverst på dagsordenen«, citerer TASS Putin for at sige. Som et eksempel nævnte Putin Nord-Syd Transportkorridoren, der »allerede er blevet afprøvet. Siden sidste år er de første leverancer begyndt fra Indien til Iran, Rusland og videre endnu. Denne rute har vist sig økonomisk mulig og effektiv«.

Putin fortsatte, »hvis vi arbejder på en åben og velvillig måde og søger et positivt resultat, så vil vores arbejde gøre vore lande og vore folk godt«.

Om diskussionerne med sine kolleger om samarbejde inden for energiindustrien, sagde Putin, »Jeg vil gerne bemærke, at, på

trods af den enorme produktion af kulbrintestoffer [som i råolie og naturgas] i hvert af vore lande, så er der en overraskende interesse i at levere denne råvare til hinanden, og som tager intern logistik i betragtning. Vi bekræfter f.eks. vores beredvillighed til at levere gas via ledningssystemet i Aserbajdsjan til det nordlige Iran, hvilket er økonomisk muligt for vore partnere ...

Det er velkendt, at Rusland, Iran og Aserbajdsjan er vigtige producenter af kulbrinteresurser, men det betyder ikke, at vi bør konkurrere med hinanden«, sagde Putin. »Det betyder imidlertid, at vi må koordinere vores indsats.«

Med en kommentar til sine samtaler med værten præsident Rouhani vedrørende deres landes samarbejde, sammen med også Tyrkiet, i kampen mod terrorisme, sagde den russiske præsident, »Vi arbejder ganske effektivt med Iran. Vi forhandler standpunkter om Syrien. Takket være vore, og også Tyrkiets, bestræbelser ... udvikler situationen i territoriet [i Syrien] mht. kampen mod terrorisme, såvel som også forhandlingsprocessen, der er i gang i Astana [Kasakhstan], sig meget positivt. En fast forhandlingsrunde er netop afsluttet, med godt resultat.«

Han understregede yderligere, »Der er masser af spørgsmål og problemer« inden for dette område. »Ingen af dem kan løses ensidigt. Ingen af landene kan løse dette problem ensidigt.«

Han kommenterede, at hans forhandlinger med Aserbajdsjans præsident Aliyev gjorde det muligt at »synkronisere urene« mht. spørgsmål og udsigter for bilateralt samarbejde.

Foto: Præsidenterne for Iran, Aserbajdsjan og Rusland, hhv. (fra venstre) Hassan Rouhani, Ilham Aliyev og Vladimir Putin, til det trilaterale møde i Teheran.

Den russiske udenrigsministers tale i FN fremhæver Trumps erklæring om national suverænitet

22. sept., 2017 – I sin tale for FN's 72. Generalforsamling fremhævede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der talte som leder af den russiske delegation i den russiske præsidents fravær, i begyndelsen af sine bemærkninger kraftigt den amerikanske præsident Trumps stærke betoning af betydningen af princippet om national suverænitet.

Lavrov åbnede talen, der er udlagt på det Russiske Udenrigsministeriums webside, med at henvise til den resolution, som Generalforsamlingen har vedtaget om »Fremme af den demokratiske og ligeværdige internationale orden«, der »klart understreger, at indblanding i suveræne staters interne anliggender er uantageligt, statskup som en metode til magtskifte ikke anerkendes og behovet for at ekskludere fra international kommunikation forsøg fra visse staters side på at udøve ulovligt pres på andre, inklusive anvendelse af national jurisdiktion over fremmede territorier«.

Dette var grundlæggende set en introduktion til den russiske udenrigsministers fremhævelse af Trumps forsvar for national suverænitet: »Ikke desto mindre forandrer verden sig hele tiden. Det er glædeligt at notere sig, at den amerikanske præsident Donald Trump i tirsdags fra denne talerstol utvetydigt erklærede, at det er vigtigt at overholde principperne om national suverænitet i internationale anliggender; det er nødvendigt at sikre lederskab gennem

eksemplet og ikke påtvinge andre nationer sin vilje; lande med forskellige værdier, kulturelle mønstre og forhåbninger kan ikke alene sameksistere, men også arbejde hånd i hånd på basis af gensidig respekt. Jeg mener, at alle kan skrive under på disse ord, især hvis USA's udenrigspolitik føres præcis på dette grundlag.«

Lavrov gentog Ruslands velkendte udenrigspolitiske interesser. Hans angreb på NATO er værd at bemærke: »NATO aspirerer til at genskabe koldkrigs-klimaet og nægter at virkeliggøre princippet om ligeværdig og udelelig sikkerhed hen over OSCE-området, der højtideligt blev erklæret i 1990'erne ... I det seneste kvarte århundrede har Rusland i god tro gået sin del af vejen mod at eliminere arven efter den Kolde Krig, [og] har gjort meget for at styrke tillid og gensidig forståelse i det euro-atlantiske område, og i verden ...

Dette er imidlertid ikke blevet gengældt fra vore vestlige partners side, der har været overgearet ved illusionen om 'historiens afslutning', og som stadig forsøger at tilpasse blok-mod-blok-konfrontationens rudimentære institutioner til nutidens virkelighed. Vesten på sin side strukturerede sin politik i overensstemmelse med princippet om »den, der ikke er med os, er imod os« og har valgt »kursen for hensynsløs NATO-udvidelse mod øst og har provokeret ustabilitet i det postsovjetiske område og tilskyndet til anti-russiske følelser«.

Om Ukraine fremlagde han præsident Vladimir Putins forslag om »at etablere FN-missionen til beskyttelse af OSCE-observatørerne i Donbass. Et relevant udkast til en resolution er blevet fremlagt i FN's Sikkerhedsråd«, og han udtrykte det håb, at »dette vil fremme afgørelsen af den interne ukrainske krise, som brød ud som følge af det forfatningsstridige kup, der blev begået af yderliggående radikale elementer. Vi ser frem til konstruktiv interaktion omkring disse spørgsmål med vore europæiske og amerikanske partnere, uden nulsumsspil«.

Med et angreb mod nynazisterne, formodentlig i Ukraine og de baltiske stater, sagde Lavrov: »Det er en skandale at bruge sit hensyn til tale- og ytringsfriheden som et påskud til at tolerere radikale bevægelser, der bekender sig til nynazistiske idealer og står for en heltdyrkelse af nazister og deres associerede. En konsekvent indsats fordres for at opsætte et sikkert skjold mod nynazisme, revanchisme, ekstremisme og xenofobi og fremme international og interkulturel harmoni ... Vi vurderer, at det er nødvendigt omgående at prioritere dette spørgsmål i FN's Generalforsamling og UNESCO med det formål at frembringe en hertil modsvarende ramme for at forhindre sådanne handlinger. Rusland vil fremlægge relevante forslag.«

Det er ligeledes værd at bemærke, hvad Lavrov sagde om Iran: »I dag ser verden oprørt til, mens USA påtvinger endnu en række restriktioner mod Iran, der, oven i købet, i deres natur er ekstraterritoriale og truer realiseringen af den Fælles Omfattende Handleplan, der blev én af hovedfaktorerne i international og regional stabilitet.«

Og med hensyn til krisen over Koreahalvøen understregede han atter, at de relevante FN-resolutioner, »alle sammen indeholder bestemmelser om nødvendigheden af at genoptage forhandlinger. Vi lancerer en appel om at stoppe blokering af disse bestemmelser. Der er intet alternativ til de politiske og diplomatiske metoder for adressering af atomspørgsmålet på Koreahalvøen, baseret på en dialog blandt alle interesserede parter. Vi opfordrer ansvarlige medlemmer af det internationale samfund til at støtte den russisk-kinesiske køreplan, der er indeholdt i Ruslands og Kinas Udenrigsministeriers fælles erklæring fra 4. juli«.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler for FN's 72. Generalforsamling.

Hvorfor bliver Qatar nu gjort til syndebuk?

– Se den større sammenhæng

Af Hussein Askary, *EIR's* redaktør for arabiske spørgsmål.

13. juni, 2017 – Alt imens det er korrekt, at Qatar finansielt, politisk og logistisk har støttet terroristgrupper og ekstremistiske prædikanter og anstiftere af vold, så er den nylige kampagne for at hænge Qatar ud som de eneste understøtter af terrorisme ikke alene absurd, med også farlig. Det faktum, at denne kampagnes spydspids er Saudi-Arabien, den unikt farligste understøtter af såkaldt islamisk terrorisme, og verdens vugge for Wahhabi-takfiri-jihadisme, gør det endnu mere surrealistisk og farligt. Det faktum, at denne kampagne fulgte i kølvandet på den amerikanske præsident Trumps besøg til Saudi-Arabien, hvor han den 21. maj mødtes med statsoverhoveder fra 50 muslimske lande for at erklære total krig mod terrorisme og ekstremisme, har fået Saudi-Arabien til at se ud som lederen af global krig mod terror og hævet det over enhver mistanke. Dette vil sløre virkeligheden for de fleste af verdens nationer og gøre dem sårbare over for saudiskstøttet terrorisme, der er fuldstændig koordineret, og har været det i århundreder, med britiske efterretningsinstitutioner. Den er ofte koordineret med amerikanske efterretningsorganisationer, enten ved, at de vender det blinde øje til disse aktiviteter, eller også fuldt ud deltager i dem. Dette er, hvad der skete under præsident Obama med invasionen af Libyen og angrebet på Syrien, gennem en aktiv støtte til de samme islamiske terroristgrupper, såsom al-Nusra Front, Jaish al-Islam og andre, som Qatar nu anklages for at støtte, og ved at tillade ISIS at vokse og blive en

betydningsfuld aktør i området og i verden.

Den britisk-saudiske involvering i angrebene på USA den 11. september, 2001, er velkendt, om end endnu ikke efterforsket til bunds, idet man afventer implementeringen af JASTA-loven [Loven om Juridisk Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme] ved de amerikanske domstole, for at stille saudiske regeringsfolk for amerikanske domstole.

Mange af de Qatar-baserede 59 personer og 12 grupper, der den 7. juni af Saudi-Arabien og dets allierede, de Forenede Arabiske Emirater (FAE), Egypten og Bahrain, blev opført på listen over terrorister, såsom den islamiske prædikant Sheikh Almed al-Qaradhawi, var hyppige besøgende i Saudi-Arabien og modtog rigelig støtte fra landet indtil for nylig. Alt imens Egypten og de libyske regeringer har legitime grunde til at støtte opførelsen af Qaradhawi og det Muslimske Broderskab (MB) på listen over terrorister, så spiller Saudi-Arabien og FAE til gengæld et skummelt spil. De to sidstnævnte støtter aktivt den yemenitiske gren af MB, al-Islah-partiet, der er kraftigt involveret i krigen mod Yemen i den saudiskledede koalition.

Saudi-Arabien er ligeledes et stærk støtte af det Syriske Muslimske Broderskab, der er den indfødte syriske hovedgruppe, efter al-Nusra og ISIS. Saudi-Arabien havde faktisk opført MB på terroristlisten i 2014, men fortsatte med selektivt at støtte dets forskellige grene i overensstemmelse med briternes og Obamas dagsorden for regimeskifte og destabilisering af hele regionen.

Hele denne situation bør ses i den større, korrekte sammenhæng for at forstå og håndtere denne ikke-lokale krise.

Der er et nyt paradigme, der udvikler sig i verden, og som anføres af Rusland, Kina og deres allierede i BRIKS-nationerne og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Rent økonomisk repræsenteres dette nye paradigme af »Ét Bælte, én Vej-

initiativet«, der er i færd med at revolutionere verdensøkonomien. Politisk og militært har Ruslands intervention i Syrien, siden september 2015, bragt en afslutning af de anglo-amerikanske doktriner for regimeskifte. De anglo-saudisk-qatarsk-amerikanske styrker (inkl. alle de ovennævnte terroristgrupper), der har hærgnet i Vestasien og Nordafrika, i det mindste siden invasionen af Irak i 2003, og udbruddet af det orkestrerede »Arabiske Forår«, er nu i færd med at miste deres fodfæste og de fleste af deres stillinger. ISIS er netop nu i færd med at blive systematisk elimineret i Irak og Syrien af to koalitions sammensætninger: 1. Den russisk-iransk-Hezbollah-støttede Syriske Nationale Hær inde i Syrien, med yderligere en amerikanskstøttet (under Trump) blanding af kurdisk-arabiske styrker i det østlige Syrien. 2. Af den iranskstøttede irakisk hær og militser på stedet i Irak, med en vis luftstøtte fra USA's Luftvåben.

Saudi-Arabien og FAE har viklet sig ind ud i et sandt hængedynd i Yemen, i en krig, der har skabt en af de værste, humanitære katastrofer i dette lands historie, hvor de har begået krigsforbrydelser og støttet de samme, ovennævnte terroristgrupper i kampen mod den nationale hær i Sana'a og dens allierede, Ansarullah-bevægelsen (Houthier). Den saudisk-FAE-ledede koalition har ikke opnået nogen af deres mål i Yemen, og kan ikke trække sig tilbage. På den anden side, så oplever EU og den vestlige verden en af de største finansielle og økonomiske kriser, siden 1930'erne.

Det faktum, at præsident Trump har selv en antydning af overvejelser om at gå sammen med Rusland og Kina om udformningen af en ny, politisk og økonomisk orden, giver de imperialistiske fraktioner i USA, og i Storbritannien og dets satrapper i Golfen, mareridt. Med et Mellemøsten, som er den letteste region, i hvilken man kan begynde krige, er det saudiske træk ildevarslende.

Under Trumps topmøde i Riyadh med de muslimske ledere, blev Iran erklæret for at være hovedkilden til terrorisme og

ustabilitet i området, og i verden. Den saudiske vicekronprins, Muhammed bin Salman, hævdede den 3. maj, at Iran har til hensigt at tage kontrol over de hellige steder i Saudi-Arabien, og at hans land i stedet ville føre krigen ind i den iranske lejr. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir svor, under sit besøg i Frankrig den 7. juni, at straffe Iran. Selv samme dag angreb en gruppe, med forbindelse til ISIS, det iranske parlament og Ayatollah Khomeinis mausoleum i Teheran, den værste terrorhandling i Iran i mere end to årtier. Iranske regeringsfolk rettede omgående fingeren mod Saudi-Arabien som værende dem, der rekrutterede terrorister, selv om efterretningsminister Mahmoud Alavi senere sagde, at det stadig var for tidligt at vurdere, om Saudi-Arabien spillede en rolle i angrebene.

Hensigten synes at være den at trække USA ind i endnu en katastrofal konflikt i regionen på vegne af sine allierede, og at forhindre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland. En anden, potentiel konsekvens af en dramatisk optrappet krigstilstand i Golfen kunne føre til en total katastrofe for de asiatiske, økonomiske giganter Kina, Japan, Sydkorea og Indien, der er stærkt afhængige af daglige udskibninger af olie og gas fra Golfen. Mellem 80 % og 85 % af alle de ca. 17 millioner tønder olie, der passerer igennem det meget lille Hormuzstræde hver dag, sejler til ovennævnte lande. Qatar og Iran er de største producenter og eksportører af naturgas til Asien, ud over Rusland. Enhver afbrydelse af denne strøm kunne betyde en ubeskrivelig krise for disse lande og verdensøkonomien. Dette er en af de største afpresningsoperationer, som de anglo-amerikanske styrker holder mod Asien.

Iran: Revolutionsgarden anklager Saudi-Arabien for terrorangreb i Teheran

7. juni, 2017 – Irans Revolutionsgarde-Korps (IRGK) har anklaget Saudi-Arabien for at stå bag dagens to terrorangreb i Teheran. Ifølge iranske nyhedsrapporteringer dræbte de to angreb, ét på den iranske parlamentsbygning og det andet på stifteren af den Islamiske Republik, Imam Komeinis mausoleum, 12 mennesker og sårede 42 andre. ISIS tog ansvaret for angrebene og stiller det ildevarslende spørgsmål, »Tror I, vi forsvinder? Vi er kommet for at blive, om Gud vil«, i en video, udlagt på ISIS' Amaq-nyhedssite.

Erklæringen fra IRGK lød, »Dette terrorangreb fandt sted blot en uge efter mødet mellem den amerikanske præsident [Donald Trump] og de [saudiske] tilbagestående ledere, der støtter terrorister. Det faktum, at Islamisk Stat har taget ansvaret, beviser, at de var involveret i det brutale angreb.«

Ifølge to embedsfolk fra det Iranske Efterretningsministerium blev medlemmer af en tredje terroristcelle arresteret, men »flere« er rejst ind i Iran, hvilket indikerer, at der kan komme flere angreb.

Den russiske præsident Vladimir Putin udstedte en kondolenceerklæring til iranerne, der også understregede »nødvendigheden af at styrke internationalt samarbejde i kampen mod terrorisme«. Han »bekræftede ligeledes Ruslands beredvillighed til flere fælles indsatser med Iran på dette felt«. USA's Udenrigsministerium udstedte ligeledes en erklæring, der fordømte angrebet og overbragte kondolencer. »Terrorismens fordærvelse har ingen plads i en fredelig, civiliseret verden«, lyder det.

Kun få timer før terrorangrebene erklærede den saudiske

udenrigsminister Adel Al-Jubier i Paris, at Iran »må straffes« for sin (angivelige) indblanding i regionen og støtte til terrororganisationer såsom al-Qaeda, rapporterer *Al Arabiya*.

Foto: Iranske styrker under et terrorangreb mod parlamentsbygningen, 7. juni, 2017.

Iran afgørende for Silkevejen, understreger kinesisk ambassadør

23. maj, 2017 – *Tehran Times* udgav en artikel af Kinas ambassadør til Iran, Pang Sen, i går (»The Silk Road: Glorious Past and Even Brighter Future«) (Silkevejen: Strålende fortid og endnu lysere fremtid), som gennemgår de to nationers samarbejde i fortiden i den antikke Silkevej, og udtrykker smitsom optimisme for kinesisk-iransk samarbejde langs den Nye Silkevej i dag.

»I århundreder har Iran været et af de vigtigste trafikale knudepunkter og handelscentre langs Bælt & Vej«, skrev ambassadør Pang. »Med sin beliggenhed på et mødested for Bælt og Vej, har Iran en fremragende geostrategisk position. Siden gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handlingsplan mellem P5+1 og Iran i 2015, er Irans interne og eksterne omstændigheder meget forbedret, hvilket giver bedre betingelser for samarbejdet mellem Kina og Iran.«

Han gennemgik de igangværende projekter, med kinesiske og iranske firmaer, der samarbejder »inden for mange felter såsom energi, transport, maskineri, metallurgi, vandkraft, elektricitet, telekommunikation, byggematerialer og biler.

Byggeriet af Teheran-Qom-Isfahan-højhastigheds-jernbanen er i gang; projektet for moderniseringen af Teheran-Mashhad-jernbanestrækningen skal netop til at begynde; Teherans nye metrolinje kører glat; og det direkte godstog fra Yiwu, Kina, og til Teheran, har gennemført sin jomfrufærd. Sent sidste år blev to vigtige olieprojekter færdige, nemlig China National Petroleum Corp.'s (CNPC) Nordlige Azadegan Projekt, og China Petroleum and Chemical Co.'s (SINOPEC) Yadavaran Projekt«, og med CNPC og NIOC, der har »underskrevet en ny hovedaftale for udviklingen af South Pars gasfeltet. Nu for tiden åbner flere og flere kinesiske selskaber foretagender i Iran, og de kinesisk finansierede forsknings- og udviklingsparker og bilindustrizoner er i drift«.

Irans aktive deltagelse i udarbejdelsen af planen for fremtidigt samarbejde under det netop afsluttede »fantastiske« Bælt & Vej Forum i Beijing vil inspirere og fremme større samarbejde, sluttede ambassadøren.

Foto: I februar 2017 ankom det første direkte godstog fra Yiwu, Kina, til Iran. Den 10.400 km lange tur tog 14 dage.

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer Trump om, at Iran må inkluderes for at opnå fred i Syrien

23. maj, 2017 – På et spørgsmål om præsident Donald Trumps bemærkninger om Iran, mens han var i Mellemøsten, svarede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, iflg. en rapport fra TASS-telegramtjeneste:

»At takle ethvert problem, inklusive dem, vi ser i Mellemøsten og Nordafrika, vil kun være muligt på en inkluderende basis. Det indebærer behovet for, at alle etniske, religiøse og politiske kræfter i ethvert berørt land, det være sig Syrien, Irak, Yemen eller Libyen, deltager i hvert enkelt tilfælde.

Det gælder også for behovet for involvering fra alle eksterne aktører, der på den ene eller anden måde influerer på situationen på stedet. Dette refererer i fuldt mål også til Iran og til, hvad der må gøres for at afgøre krisen i Syrien.

Den Internationale Syriske Støttegruppe (ISSG) fokuserer præcist på princippet om inklusion, princippet om at involvere alle eksterne aktører, og Iran er kernen i denne gruppe ... Astana-processen er også baseret på princippet om inklusion, i betragtning af, at Rusland, Tyrkiet og Iran har skabt et initiativ med en direkte intern syrisk dialog med deltagelse af regeringen og den bevæbnede opposition.

I denne trio agerer Tyrkiet også som repræsentant for visse arabiske stater i den Persiske Golf, inklusive Saudi-Arabien og Qatar. Ministrene fra disse lande bekræftede under deres besøg i Moskva, at Tyrkiet også repræsenterer deres holdning ved Astana-begivenheden. Det faktum, at Astana-formatet og beslutningen om våbenstilstanden, der blev opnået sidste år, garanteret af Rusland, Tyrkiet og Iran, blev vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, demonstrerer ganske levende det internationale samfunds holdning til denne situation«, sagde Lavrov.

Foto: Udenrigsministrene Zarif, Lavrov og Cavasoglu, fra hhv. Iran, Rusland og Tyrkiet, under en fælles pressekonference i Moskva den 20. december, 2016.

Kinas og Ruslands udenrigsministre mødes i Astana

21. april, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, der talte i Astana, Kasakhstan, ved Organisationen for Samarbejde om Sikkerhed (SCO), hvor han holdt møde med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, sagde, at Kina var rede til at samarbejde med Rusland for at løse internationale brændpunkter.

»Vi er rede til, sammen med vore russiske partnere, at styrke det strategiske samarbejde for at gøre bestræbelser for at etablere international stabilitet, for politisk at regulere situationerne i 'brændpunkterne'«, sagde Wang.

Wang bemærkede også, at Beijing havde stemt for Ruslands forslag ved Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) om at efterforske den rapporterede anvendelse af kemiske våben i Idlib.

»Samtidig tog vi også den kendsgerning i betragtning, at vi også forsvarer standpunktet om fredelig afgørelse gennem dialog i FN's Sikkerhedsråd med hensyn til Nordkoreas missilaffyring«, sagde han, iflg. TASS.

Med hensyn til den syriske situation sagde Lavrov, at afvisningen af den russiskstøttede plan om en efterforskning af det angivelige kemiske angreb i Syrien og forsøg på at anklage Damaskus-regeringen for at bruge kemiske våben, synes at være et forsøg på at skifte over til ideen om regimeskifte i landet.

»I går blev vores fælles forslag om, at eksperter fra Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) bør besøge stedet for den angivelige hændelse med brug af kemiske våben,

blokeret af vestlige delegationer uden nogen klare forklaringer«, sagde Lavrov. Dette viste »en komplet fejlslutning i holdningen hos vore vestlige kolleger«, som rent faktisk forhindrer OPCW i at sende deres inspektører til åstedet og til Shayrat-lufthavnen i provinsen Homs, der angiveligt skulle have været kilden til det kemiske angreb, sagde Lavrov.

»Jeg mener, at dette er en meget alvorlig situation, for det er nu indlysende, at den falske information om den syriske regerings anvendelse af kemiske våben, bruges til at droppe implementeringen af resolution 2254, der fastslår bestemmelser om en politisk løsning, og i stedet skifte over til den gamle idé om regimeskifte. Jeg er sikker på, at vi må forhindre dette«, sagde Lavrov.

Lavrov sagde, at Rusland stiller spørgsmålstegn ved den påstand, nedlagt af Storbritannien, Frankrig og OPCW, at prøvernes oprindelse bekræfter anvendelsen af kemiske våben. »Jeg mener, at dette kommer meget tæt på en situation, hvor denne organisation vil bringe sig selv i miskredit. Hvis der er nogen, der ønsker at bidrage til dette, må sådanne bestræbelser standses«, understregede Lavrov.

Men hensyn til Iran sagde Lavrov, at Moskva håber, at processen med Irans medlemskab af Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) vil blive lanceret i juni.

»Den næste på listen, har mange sagt i dag, er Iran, der, som I ved, har afgjort spørgsmålene i relation til Sikkerhedsrådets sanktioner. Det lever nu fuldt ud op til kriterierne for et SCO-medlemsskab«, sagde Lavrov. »Vi håber, at statsoverhovederne i Astana i juni måned vil overveje spørgsmålet om, hvordan processen med at inkludere Iran som fuldt medlem, kan lanceres.«

Præsidenterne fra Iran og Rusland diskuterer vidtrækkende dagsorden for strategisk og økonomisk samarbejde

29. marts, 2017 – Den russiske leder Vladimir Putin og den iranske præsident Hassan Rouhani holdt et officielt møde i Moskva den 28. marts, med en vidtrækkende dagsorden, der dækkede spørgsmålet om kernekraft, regionale spørgsmål, inkl. narkohandelen i Afghanistan, og krigen i Yemen, samt økonomisk samarbejde.

Med hensyn til spørgsmålet om kernekraft gik begge lande ind for atomaftalen med Iran, der støttes af FN's Sikkerhedsråd, og understregede Irans fuldt ud legitime ret til fredelig anvendelse af kernekraft. Det er Irans hensigt at fortsætte samarbejdet med Rusland om gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handleplan fra 2015, sagde Rouhani. Alt imens begge lande udtrykte støtte til at forvandle Mellemøsten til et atomvåbenfrit område, så fordømte de ensidige sanktioner som »illegitime«. Med henvisning til udvidelsen af Bushehr-kernekræftværket bemærkede Putin, at den første blok har opnået sin designede kapacitet, og at dokumenter for byggeri af den anden og tredje blok er under udarbejdelse.

Med hensyn til cyberangreb sagde deres erklæringer, »Rusland og Iran udtrykte deres bekymring over det støt stigende antal tilfælde af anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier til kriminelle, terroristiske,

militære og politiske formål. Begge sider har fordømt forsøgene på at anvende magt, eller truslen om magt, i informationsrummet, såsom et angreb mod iranske kernekraftfaciliteter ved hjælp af Struxnet-malware«, ifølge en pressemeddelelse fra det Iranske Udenrigsministerium.

De to præsidenter gav også udtryk for et forpligtende engagement over for en styrkelse af Afghanistans statsdannelse. De udtrykte især »gensidig bekymring over stigningen i narkoproduktion i Afghanistan, der udgør en trussel for fred og stabilitet, socioøkonomisk udvikling og Afghanistans og andre staters sikkerhed. Begge parter påpegede nødvendigheden af at gennemføre konkrete forholdsregler til fjernelse af global narkoproduktion, inklusive at rive op med rode illegalt såede afgrøder, der indeholder narkotika, og at ødelægge deres forarbejdelse.«

De udtrykte deres stærke støtte til opretholdelse af Iraks territoriale integritet; og deres erklæring gik stærkt ind for en ophævelse af blokaden mod Yemen og udtrykte bekymring »over den fortsatte, destruktive krig mod Yemen« og talte til fordel for »den hurtigste afslutning af kampene og blodsudgydelserne« og understregede også »behovet for at afgøre denne krise politisk, som del af en landsomfattende dialog«.

»Med en advarsel om de alvorlige, humanitære og økonomiske konsekvenser, som krisen har for det yemenitiske folk ... bemærkede [de] betydningen af at ophæve den økonomiske og humanitære blokade af Yemen og sende humanitær hjælp til dette land«, lyder erklæringen.

Med hensyn til økonomisk samarbejde mellem Iran og Rusland, talte de to parter om Ruslands involvering i udviklingen af store kulbrintefelter (eller olie- og gasfelter) i Iran og kom frem til aftaler om at påbegynde en gennemførelse af russiske statskreditter til eksport, til Irans finansiering af byggeri af et termisk kraftværk og elektrificeringen af Garmsar-Ince-Burun-jernbanestrækningen. Diskussionerne fokuserede også på

Irans mulige køb af det moderne Sukhoi SuperJet-100 mellemdistance-passagerfly, samt helikopterambulancer.

Man aftalte at afholde et russisk-iransk forum for interregionalt samarbejde mellem de russiske og iranske regioner, ved årets afslutning.

Sidst, men ikke mindst, gav den russiske side udtryk for sin fulde støtte til Irans tilslutning til Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO).

Foto: Præsident Putin og præsident Rouhani holdt et officielt møde i Moskva den 28. marts., 2017.

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Iran en værdifuld antiterrorisme-partner

7. feb., 2017 – Under en fælles pressekonference i Moskva med sin modpart fra Venezuela, tilbageviste den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov totalt den idé, som de seneste par dage er udsendt fra Washington, at Iran skulle være den »førende sponsor« af terrorisme. Faktisk demonstrerede Lavrov, at det modsatte er tilfældet, derved, at Iran bekæmper ISIS og al-Qaeda, de to grupper, som præsident Trump har lovet især at udrydde.

»Præsident Trump har gentagne gange, både under sin valgkamp og som tiltrådt præsident, erklæret, at truslen om international terrorisme, der repræsenteres af det såkaldte

'Islamisk Stat', er det udenrigspolitiske hovedspørgsmål«, sagde Lavrov. »Hvis dette er tilfældet, og vi er fælles om dette mål, ligesom det store flertal af andre lande, så må vi huske, at Iran aldrig har haft nogen som helst relation med ISIS eller Jabhat al-Nusra, eller nogen anden gruppe, der er affilieret til disse terroristorganisationer, og som er inkluderet på den tilsvarende liste fra FN's Sikkerhedsråd.«

»Vi har længe talt om nødvendigheden (præsident Putin nævnte det på FN's Generalforsamling i 2015) af at danne en virkelig universel front imod terrorisme«, fortsatte Lavrov. »Alle de, der ser ISIS som en eksistentiel trussel mod mange lande, bør handle på en koordineret måde under én paraply. Jeg er overbevist om, at, hvis vi bruger en objektiv fremgangsmåde mht. potentielle deltagere i en sådan koalition, bør Iran selvfølgelig være en del af vore fælles bestræbelser.«

Lavrov gik videre med at påpege, at Den Finansielle Specialenhed for Pengehvidvasknings seneste undersøgelse af, hvorvidt Iran overholder sine forpligtelser, ikke fandt noget at kritisere. »Desuden fandt undersøgelsen, at Iran gør sit bedste og arbejder i den rigtige retning«, sagde Lavrov. »Så jeg synes, vi bør fokusere på fakta.«

Talsmand for KremL, Peskov: Det syriske spørgsmål kan ikke løses uden USA

21. jan., 2017 – Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, hilste udsigten til amerikansk deltagelse i de interne, syriske forhandlinger, der begynder i Astana, Kasakhstan, den 23. jan., velkommen, men han erkendte

ligeledes en komplikation: Iran. »Iranerne hilser ikke dette velkommen«, sagde han. »Så det er et meget kompliceret spørgsmål i et meget forsigtigt spil.« Dette er årsag til nogen uenighed mellem Moskva og Teheran, sagde Peskov, men han tilføjede, at »Det er indlysende, at, uden USA vil det ikke være muligt at løse det syriske spørgsmål.« Ifølge en rapport i Sputnik udtalte den iranske udenrigsminister Mohamed Javad Zarif sin modstand mod USA's deltagelse og sagde, at Iran »ikke inviterede USA« og var »imod USA's tilstedeværelse«. Iran vil sandsynligvis fortsætte med sin modstand mod USA's deltagelse, indtil det (Iran) forstår, at USA ikke længere støtter regimeskifte i Damaskus, selv om det muligvis ikke har indflydelse til at holde USA ude.

I sin egen rapport om forberedelserne til Astana, især fra oppositionsdelegationens side, klager Reuters over, at, alt imens USA er blevet inviteret, er Saudi-Arabien og Qatar ikke.

USA's Udenrigsministerium udsendte i dag en erklæring, der sagde, at USA ikke vil sende en delegation fra Washington til Astana, men at den amerikanske ambassadør i Astana, George Krol, vil repræsentere USA ved mødet.

Foto: Den iranske udenrigsminister Zarif: »Vi har ikke inviteret USA og er imod deres deltagelse.«

**Analyse i det italienske
nyhedsmagasin L'Espresso:
Rusland-Tyrkiet-Iran vil løse**

krisen i Mellemøsten

13. august, 2016 – Det er nu det italienske nyhedsmagasin *L'Espresso*, der skriver en mere realistisk analyse af topmødet d. 9. august, mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan. Men, som Lyndon LaRouche kommenterede, mangler deres analyse den pointe, at der allerede, under præsident Putins lederskab, i hele Centralasien er vokset en ny kombination af lande frem for fred og udvikling, og som Tyrkiet nu har tilsluttet sig.

»Modviljen og harmen imod Vesten er den reelle basis for tilnærmelsen mellem Rusland og Tyrkiet«, siger artiklen i *L'Espresso*.

»Moskvas primære mål er at redefinere det eksisterende system af alliancer, der er fuld af uklarheder og befinder sig i en dyb krise, samt at opnå anerkendelse i Mellemøsten, og videre endnu«, alt imens Ankara ønsker at »slippe ud af den karantæneisolation, som det har befundet sig i efter regeringens reaktion på det fejlslagne kup i landet. Samt at finde så mange allierede som muligt i området, hvor det shiitiske Iran, samtidig med, at Syrien er ved t blive ødelagt, vinder momentum«.

L'Espresso fortsætter, »Moskva-Teheran-Ankara-trioen vil nu løse problemerne i Mellemøsten. Noget, som hverken Washington eller EU aldrig kunne have forudset for et år siden, da de underskrev en aftale om Irans atomprogram, som hævede alle sanktioner, der var relateret hertil, fra Teheran, så det kunne vende tilbage til systemet af internationale relationer.« Selvfølgelig har dette ikke behaget Saudi-Arabien, »Irans ærkefjende.«

Topmødet mellem Putin og Erdogan har sendt et stærkt signal til både EU og USA. Europa er hermed blevet fortalt, at det »ikke længere er universets centrum.«

»Det europæiske lederskab befinder sig under nye vilkår, og bør nu flytte sig hurtigere og på mere effektiv vis finde frem til de rette beslutninger,« siger artiklen.

Budskabet til USA er, at Tyrkiet har »andre strategiske optioner på bordet.«

Som LaRouche tilkendegav, undlader *L'Espresso* at se det meget større strategiske billede. Hvad de kalder for Rusland-Iran-Tyrkiet kombinationen har ikke alene blikket rettet hen imod at løse den Syriske krise, men også at stabilisere hele strækningen gennem Kaukasus og ind i Centralasien mod øst og det Indiske Ocean mod syd. Tyrkiet kan bidrage til at løse krisen om Nagorno-Karabakh mellem Armenien og Aserbajdsjan, hvilket ville stabilisere Kaukasus og muliggøre en afgrening mellem Sortehavet og det Indiske Ocean af Nord-Syd Korridoren, der allerede er under udvikling i et samarbejde mellem Rusland, Aserbajdsjan og Iran. Dette kunne fuldføres ved at genåbne jernbanen gennem Armenien fra Aserbajdsjan og Tyrkiet, hvilken forbindelse har været blokeret på grund af den uløste Nagorno-Karabakh konflikt, og derved muliggøre nye transportkorridorer i forbindelse med Silkevejen, og en bevægelse henimod integration af hele den centraleurasiske region.

Den Nye Silkevej og Irans rolle:

Afskrift af Hr. Abbas Rasoulis tale til Schiller Instituttets of EIR's seminar på Frederiksberg den 18. april 2016

Kommer senere på dansk.

Abbas Rasouli, the First Secretary at the Embassy of the Islamic Republic of Iran in Denmark: Address to {EIR}-Schiller Institute Seminar "Extend the New Silk Road to the Middle East and Africa" April 18, 2016

THE SILK ROAD AND THE IRAN FACTOR

ABBAS RASOULI: In 2013 China proposed to build an "economic belt along the Silk Road," a trans-Eurasian project spanning from the Pacific Ocean to the Central Asian countries all the way to Europe.

The New Silk Road already have momentum. In early 2015 China announced \$62 billion of its foreign exchange reserves will be made available to the three state-owned policy banks that will finance the expansion of the new Silk Road.

Beyond Central Asia the economic belt along the Silk Road can also provide the vehicle for China's expansion of its trade relations with both the Middle East and Europe. And here is

when

the Iran link comes into the equation.

In February 2016 a freight train from Yiwu in China's eastern Zhejiang province arrived in Tehran. The China-Iran "Silk

Road train" is a part of the overland component of China's One Belt, One Road (OBOR) initiative.

The train used the existing rail links from China through Kazakhstan and Turkmenistan before entering Iran. It took the train just 14 days to cover the roughly 10,399 km long journey to

Tehran whereas ferrying cargo via the sea from Shanghai, which lies 300 km north of Yiwu, to the Iranian port of Bandar Abbas takes 45 days in comparison.

It is expected that construction of new high-speed rail links through Central Asia will enable trains carrying goods to

run further on to European markets. Besides facilitating Sino-Iran trade, these railway lines will contribute to Iran's emergence as an important Eurasian trade hub. Iran will thus be

integrated more into the economies of East and Central Asia as well as Europe.

Bilateral trade between Iran and China grew from \$4 billion in 2003 to \$53 billion in 2013. In January 2016, during the visit

of Chinese President Xi Jinping to Iran, the two sides agreed to

increase trade to \$600 billion over the coming decade. So the operation of this railway link will prove an important factor in

the development of trade between Iran and the countries along this economic belt.

The important thing about the Iran corridor is that existing road and rail links between China, Central Asia and Iran only needs to be modernized whereas some parts or all of the other corridors have to be constructed from scratch, each with their

own security and geographical challenges.

The Yiwu-Tehran railway is just one of the many projects that enhance regional connectivity, bringing together China, Central Asia, the Persian Gulf and West Asia.

India, has also been eyeing overland access via Iran to Central Asian and European markets too. In this connection the North-South Transport Corridor (NSTC), a multi-modal trade transport network that includes sea and rail transport from India

via Iranian ports on the Persian Gulf to as far as the Baltic Sea

via Russia, was initiated by Russia, India and Iran in September

2000 to establish transportation networks among the member states

and to enhance connectivity with the land-locked region of

Central Asia. Among the few routes in this corridor the

Mumbai-Chahbahar or Bandar Abbas (Persian Gulf)-Anzali-Astara

(Iran Caspian Sea)-Astara (Azerbaijan)-Baku-Russia-Kazakhstan is

receiving much attention. With the completion of this route Iran

will emerge as another important transit hub in the Asia-Europe

trade giving India overland access to Europe as well.

Of the 1500 km Bandar Abbas-Bandar-Anzali railway link only

50 km remains to be completed, but the 164 km Anzali-Astara link

is still at negotiation stage. A working group made up of India,

Iran, Azerbaijan and Russia has been formed to look into raising

finance to construct the Anzali-Astara (Iran)-Astara (Azerbaijan)

railway connection. All parties appreciate the urgency of moving

this project forward and as recently as last week, Russia,

Azerbaijan and Iran agreed to speed up the project.

The North-South corridor, when completed, is expected to significantly reduce the time of cargo transport from India to Central Asia and Russia. At present, it takes about 40 days to ship goods from Mumbai in India to Moscow. The new route will be

able to cut this time to 14 days.

The primary objective of the NSTC project is to reduce costs in terms of time and money over the traditional route currently

being used between Russia, Central Asia, Iran and India. With improved transport connectivity their respective bilateral trade

volumes are most likely to increase tremendously. According to various studies the route, once fully operational, will be at least 30% cheaper and 40% shorter than the current traditional route.

Though every country is important in any transport chain, Iran, neighbor with 15 countries, is not only a hub for distribution to the neighboring countries of about 400 million but has the added advantage of being a strong economy between giants at each end of these corridors namely China, India, Russia

and Europe.

Some of the economic advantages of Iran are:

- * The 18th largest economy in the world by purchasing power parity (ppp);
- * A diversified economy with a broad industrial base;
- * Resource-rich economy;
- * Labor-rich economy;
- * Young and educated population;
- * Large domestic market;
- * An increasingly sophisticated infrastructure and human capital base providing the foundation for an emerging knowledge-based economy.
- * A market of 80 million with easy access to another market of 400 million.

In a global world where international trade is taking on greater significance, transport costs and delivery time are two of the most important factors in the choice of the mode and route of transporting goods.

The completion and modernization of the North-South and East-West Transport corridors will cut transport costs and delivery time thereby enhancing trade between East Asia, South Asia, Central Asia, Middle East and Europe.

EIR's interview med Irans ambassadør i Danmark, H.E. Hr. Morteza Moradian om Irans relationer med Rusland og Kina, og Irans rolle i Den Nye Silkevej efter P5+1 aftalen med Iran (på engelsk og persisk)

Interviewet, som EIR's Tom Gillesberg lavede, fandt sted den 15. marts 2016 i København. Ambassadøren talte på persisk, som blev oversat til engelsk.

English:

Interview with Iran's ambassador to Denmark, H.E. Mr. Morteza Moradian about Iran's relations with Russia and China, and

Iran's role in the New Silk Road, after the P5+1 agreement with Iran. The interview was conducted on March 15, 2016 in Copenhagen, Denmark by EIR's Copenhagen Bureau Chief Tom Gillesberg. Ambassador Moradian spoke Farsi, and his statements were translated into English.

Audio:

Interview with H.E. Mr. Morteza Moradian, the ambassador from the Islamic Republic of Iran to the Kingdom of Denmark, about Iran's relationship with Russia and China, and Iran's role in the New Silk Road, from a vantage point after the P5+1 agreement with Iran. The interview was conducted on March 15, 2016 in Copenhagen, Denmark by EIR's Copenhagen Bureau Chief Tom Gillesberg. Ambassador Moradian spoke in Farsi, and his statements were translated into English. Video and audio files are available at: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12299>

EIR: Mr. Ambassador, thank you so much for agreeing to this interview, to give us an opportunity to hear what Iran's views are on some extremely important questions, not only for Iran, but, I think, for the whole Middle East region, and, also, for the world. When Chinese President Xi was in the Islamic Republic of Iran, there was a lot of discussion with President Hassan Rouhani, and others, and agreements signed, aimed at reviving the ancient Silk Road, which the Chinese call the "One Belt, One Road." Greek Prime Minister Tsipras was also in Teheran, and spoke about Greece's role as a bridge between Europe and Iran.

After years of war and lack of economic development, many countries in Southwest Asia are completely destroyed. What is urgently needed is the extension of the OBOR/New Silk Road policy for the entire region, as well as the Mediterranean countries – a Marshall plan, but without the Cold War connotations.

Do you see a potential for that, and if so, what are your ideas about it?

H.E. Mr. Morteza Moradian: In the name of God, the compassionate and merciful, I would also like to thank you for arranging this session for me to be able to air my views on the issues of the region, and others. Both Iran and China have high ambitions regarding transportation issues. I think that there is extreme potential for economic development, arising from the idea raised by the Chinese president. Iran is situated at a very important juncture from a transportation point of view. This has nothing to do with the issues of today or yesterday, but it is an historical issue. Iran, and the region around it, are located along a very, very important corridor.

If we look at the important corridors in the world, there are three important ones. We can see that the North-South corridor, and the East-West corridors, all pass through Iran. The important thing is that transportation corridors necessarily need lead to the growth of economic development, and also, when economic development takes place, what follows that is peace and stability. Our country, and all of the countries of western Asia, are trying to find and develop these transportation routes. In this regard, the idea raised by China can have important consequences for the region. Just to sum it up, this idea of reviving the old Silk Road, would have a very positive influence on development.

As far as Iran is concerned, Iran enjoys a very good position in regard to all forms of transportation – air, sea and land. Iran has always followed up on the issue of reviving the old Silk Road, with China. We now see that the Chinese idea, and the Iranian idea, are now meeting at some point. I think that within the framework of two very important agreements, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), and, also, the Economic Cooperation Organization (ECO), we can have very, very good cooperation. I will give more explanations later about the importance of the SCO and ECO cooperation. These are both in our region, and they can have cooperation with each other.

EIR: You have personally been involved in your country's relations with, especially, Russia and China – two countries which are playing leading roles in today's world, with Russia taking leadership in the fight against Daesh/Islamic State, and China pursuing an inclusive, multi-national, economic development strategy, which is an alternative to the transatlantic monetarist policy leading to economic collapse. Now, starting a new chapter after the sanctions against Iran have been lifted, how do you foresee the future of Iranian relations with Russia, and China, and what benefits will that bring to Iran and the rest of the world?

Ambassador Moradian: As you pointed out, I think the conditions are now conducive for good cooperation and development. During the years of the sanctions, we had extensive relations with China. There is now about \$50 billion of trade between Iran and China. This has fluctuated some years, but it is between 50-52 billion dollars. China is the biggest importer of Iranian oil. We also had extensive relations with Russia during the years of the sanctions. It's natural, now that the sanctions have been removed, that the relationship between these three nations would develop further.

The important point that I would like to point out is that the three countries have common interests, and common threats facing them. We are neighbors with the Russians. We have common interests with Russia regarding the Caspian Sea, transportation, energy, the environment, and peace in the world. So, we have quite a number of areas where our interests coincide. Other there areas where we have common interests are drug trafficking, and other forms of smuggling, combating extremism and terrorism, and, also, our views on major international issues converge.

We also have quite a number of common interests with China. They include energy, in the consumption market, reviving the Silk Road, combating terrorism, the transportation corridors, and, also, in the framework of the SCO -- quite a number of

areas where we have common interests. China needs 9 million barrels of oil on a daily basis. As I said, our trade relations amount to about \$52 billion.

Iran enjoys some very important factors. First of all, it has enormous amounts of energy resources. Its coastline along the Persian Gulf runs up to 3000 kilometers. We are neighbors with 15 countries in the region. So these are very, very important points for Iran to be in the hub. I think that cooperation between these three powers, namely Russia, China, and Iran, can ultimately lead to stability and peace in the region. So the four areas – the combination of economics, trade, energy and transit – these are areas that can lead to the ideas that I mentioned. I think that effective cooperation between these three powers can lead to peace and stability, important in western Asia, and in the Middle East.

The revival of the old Silk Road, at this juncture of time, would be very meaningful. During the recent visit to Iran by the Chinese president, the two sides agreed to increase the volume of trade between the two countries, in the next 10 years, to \$600 billion.

Also, in the recent visit to Iran by President Putin, there was also agreement on Russian investment in Iran. It has to be said that our trade relations, economic relations, with Russia is not as much as it should be. But among the topics discussed when President Putin visited Iran, was to make sure that the volume of economic cooperation increases between Iran and Russia.

Just to sum up our relations with Russia and China regarding economic cooperation, we think that with Russia, it is not enough, and we want to increase that. With China, it has been very good, but we still want to develop that further. Overall the situation is promising.

You are well aware that from the point of view of stability, Iran is unique in the region, and that actually prepares the ground for this cooperation to continue.

EIR: There is already progress on extending the New Silk Road

from China to Iran. On February 15, 2016, the first freight train from Yiwu, China, arrived in Teheran. The 14-day-trip covered over 10,000 km. (about 6,500 miles), travelling through Kazakhstan and Turkmenistan, saving 30 days compared to the former route. What are the plans to extend this line, and how will that improve economic relations along the New Silk Road? And what new agreements were just made between Iran and China to develop the New Silk Road?

Ambassador Moradian: President Rouhani has very clear views on the Silk Road. In fact, President Rouhani is a specialist in transportation routes and communication. He believes that the basis for development lies in the development of transportation infrastructure. He and the Chinese president have talked over the revival of the Silk Road on a number of occasions.

There was a discussion that deviated from the main subject of the Silk Road, being propagated during the past few years. That was the idea of the new Silk Road, or the American Silk Road, so to speak, and it was not based on an historical issue. Basically, they wanted to bypass Iran, and deviate the route to bypass Iran, in effect. No one can fight against economic and geographical realities on the ground. When the route through Iran is the shortest route, and the cost effective route, then nobody can go against that. And because the Chinese ideas were more realistic, then Iran and China were able to come to some sort of understanding on the development and revival of the Silk Road.

There is also emphasis on the development of sea routes. We witnessed good investment by the Chinese in this regard, in the recent years. China has invested heavily in Pakistan, in the Gwarder port.

If I want to just come to the issue regarding Iran, then I can go through the following issues. The railroad between Khaf in Iran, and Herat and Mazar-i-Sharif in Afghanistan, is an important connection. The Khaf-Herat section has been completed, but the Herat-Mazar-i-Sharif section is still to be constructed. I think this is an important route that we

believe, in my opinion, China would be advised to invest in. Also, within the framework of Danish development aid to Afghanistan, I think a portion of funds to the Herat-Mazar-i-Sharif railroad link would be an important factor.

If this route between Herat and Mazar-i-Sharif were to be completed, then from there, there are two routes – one leading to Uzbekistan, and the other leading to Tajikistan, and that can be an important connection. At the moment, China is making good investments in both Kyrgyzstan and Tajikistan, in order to establish the links. In fact, the link between China, Kyrgyzstan, Tajikistan, Afghanistan, and Iran, is one of the most important links of the Silk Road. And there is a missing link between Herat and Mazar-i-Sharif, as I said, and I hope that the countries concerned, especially China, can help establish that link. Over the past two years, the corridor between Kazakhstan, Turkmenistan and Iran has now borne fruit, and is now connected. In fact, the train that you mentioned, that arrived in Teheran, actually came through this route, and this corridor has extreme potential. I hear that quite a number of countries in the region are interested in joining this corridor. We have another corridor linking Uzbekistan, Turkmenistan, Iran and Oman, which is called the fourth corridor. And this has also come into operation over the past year-and-a-half.

We also have other corridors, which I call subsidiary corridors. All of these subsidiary corridors can actually enhance and complement the main East-West Silk Road. One very important corridor, that you are aware of, is the North-South corridor, and a section along this corridor is now under construction – the connection between the city of Rasht, and Astara on the Caspian coast. In fact, we have reached agreement with Azerbaijan on the connection between the two cities of Astara in Iran, and Astara in Azerbaijan. This corridor also needs some investment, and we hope that countries like China can help us in developing this. Just to sum up regarding the corridors, there are two routes which need investment: Herat to Mazar-i-Sharif; and Rasht to

the Asteras in Iran and Azerbaijan.

Regarding the third part of your question, about the agreements reached by Iran and China during the Chinese president's visit in Iran, 17 agreements were signed during the visit. The areas included energy, financial investment, communication, science, the environment, and know-how. Specifically, on the core of your question about the Silk Road, the two countries agreed to play a leading, and a key role, in the development and operation of this link. They agreed to have cooperation on infrastructure, both railroad and road. For example, electrification of the railroad link between Teheran and Mashhad, is part of this connection of the Silk Road that was agreed to. The other important thing is cooperation on the port of Chabahar in Iran. The two sides agreed to have cooperation in this, and the Chinese agreed to invest in Chabahar. Regarding industry and other production areas, they agreed that the Chinese would cooperate and invest in 20 areas. Regarding tourism and cultural cooperation, the two sides also agreed to develop cooperation in this regard, within the framework of the Silk Road. I think you can see that within the framework of the Silk Road, there are quite important agreements between the two countries.

EIR: Building great infrastructure projects is a driver for economic growth, and increasing cooperation among nations. Now, after suffering under the sanctions, Iran has an opportunity to build up its infrastructure, as is going on, in cooperation with other countries, to help create the basis for Iran to play an important, stabilizing role in the region.

The P5+1 agreement also cleared the way for Iran's peaceful nuclear energy program, a Memorandum of Understanding (MoU) was just signed with China, to develop peaceful nuclear energy. What were the highlights of the agreement, and what are the plans for Russian-Iranian civilian nuclear cooperation?

Ambassador Moradian: Between Iran, Russia, and China, there has been good cooperation through the years regarding the

peaceful use of nuclear energy.

32:36

Because of the reneging of the Western governments, the construction of the Bushehr nuclear power plant was left unfinished, and after the Russians agreed to pick up the pieces, we reached an agreement, and were able to develop, and make this very important plant operational. The cooperation between Iran and Russia on peaceful nuclear energy has been very constructive. All of Iran's atomic activities have been under the supervision of the International Atomic Energy Agency (IAEA). As we have had no deviation from our peaceful nuclear program, after 10 or 12 years, the Western countries, the P5 + 1, finally came to the conclusion that Iran's nuclear program has always been peaceful. I believe that they knew this at the beginning, as well. This was just a political game. We have also had some kind of constructive cooperation with China over the past two decades on peaceful nuclear energy. During the recent visit to Iran by the Chinese president, an agreement was also signed in this regard. In the implementation of the cooperation agreement, China, Iran and America are also the three countries forming the committee for the implementation of the agreement. It was agreed during the recent visit that China will reconfigure the Arak heavy water plant. The Chinese and the Iranians have also agreed to have cooperation on the building of small-scale nuclear power plants. This, I think, is very important for Iran, in terms of producing electricity, and the Chinese welcome this. We have also signed a number of agreements with China on the construction of a number of nuclear power plants in the past. Iran, because of its extensiveness, has always welcomed cooperation on the development of peaceful nuclear energy for the production of electricity, and other things. In fact, based on the cooperation agreement between Iran and the P5+ 1, there will be agreements with a number of the members of the P5+1 regarding the nuclear issue.

EIR: You already mentioned the International North-South

Transport Corridor (INSTC), linking India, Iran, and Russia with Central Asia and Europe. Is there anything more you would like to say about this project, and the benefits that are envisioned?

Ambassador Moradian: I explained about the corridors in my previous answers, but the North-South corridor is one of the most important corridors in the world. If this corridor were completed, it would be very effective in three most important areas – it would be a contributing factor in security, speed, and cost. This corridor starts in Finland, comes through Iran, then on to the Persian Gulf, from there to India, and then towards Africa. If we look at the present route now, it takes 45 days, but if we use the North-South corridor that I just mentioned, this would reduce the time to 20 days. The route will be 3,000 kilometers shorter. This can be a very important factor from a world economic point of view.

We are faced with realities, with situations, that nobody can ignore. For this reason, during the past few years, Iran has made endeavors, extensive efforts, to actually complete what I call the subsidiary corridors. Right now, in Iran, we have 10,000 kilometers of operational railroad lines. For our present government, the further development of railroad links is very important. We have plans to build another 10,000 kilometers in the future. It is my view, that in the next couple of years, we will see a revolution in transportation.

There are some missing links, which we think should be completed as soon as possible. As I said, from our point of view, the section between Rasht and Astara is very important, and it has to be completed very soon. In fact, during the recent visit of the Danish foreign minister to Teheran, this issue was also brought up. The Iranians announced that if the Danes are prepared to do so, they would be welcome to invest in this section. And we have that link to the Chabahar port. If this port is developed to utilize its full capacity, then this will serve as an important link in the North-South corridor. In the Persian Gulf we also have an island called

Qeshm, which has an extreme potential. In fact, because Qeshm, itself, also has gas, and has a strategic location in the Persian Gulf, it can play an important role in the North-South corridor. We are seeing that various countries, like China, Japan, and South Korea, are interested in entering into these areas. In fact, there was a seminar on shipping in Copenhagen, a couple of weeks ago, and I said that to the Danish participants there, that this condition is conducive to involvement for mutual benefit. The benefits to be accrued from the North-South dialogue are global. Iran is making all efforts to complete this corridor.

A lot can be said about the North-South, and East-West corridors. Just to point out, very briefly, on the East-West corridor, some very important developments have taken place. We have had good negotiations with the Turkish side. One of the most important links in the East-West corridor, is the link between the cities of Sarakhs and Sero. Sero is located on the border with Turkey, and the Turks and the Iranians are now in very extensive negotiations to develop this route. The other route is the railway link between Iran and Iraq, and this is also being constructed on an extensive level. As I said, the subsidiary corridors – the one from Kazakhstan, Turkmenistan to Iran; and the one from Uzbekistan, Turkmenistan, Iran and Oman – are now operational, and we are also planning on development, and making other subsidiary routes operational.

EIR: What about cooperation on water desalination, and nuclear fuel?

Ambassador Moradian: Iran is faced with a shortage of water. We have quite a number of projects for water desalination in the Persian Gulf. In fact, one of the main reasons that we wanted nuclear power plants in the Persian Gulf, was to use that energy to desalinate water. Currently, a number of Iranian companies are engaged in this. One of the very big projects came on stream during the past couple of years.

Regarding the desalination plants, there is good cooperation between Iran and foreign countries. I think that this is another area where Danish companies can enter into the competition. President Rouhani made a trip to the city of Yazd, in the center of Iran, and he said there, that transfer of water from the Persian Gulf to the center of Iran, to the city of Yazd, is one of the important projects that the government has in mind.

Regarding nuclear fuel, within the framework of the P5+1 agreement with Iran, it envisages extensive cooperation between Iran and these countries on nuclear fuel. Iran is now one of the countries that have the legal right to enrich uranium, and this has been recognized. So, based on the capacities that Iran has, we can exchange nuclear fuel. Within this framework, we have exchanged quite a lot of fuel with the Russians, and we have cooperation plans with China on the heavy-water plant in Arak.

EIR: Can you speak about cooperation on fighting terrorism and drug trafficking?

Ambassador Moradian: On the issues of combating extremism and terrorism, and trafficking with drugs, and otherwise, there is extensive groundwork for cooperation. The development of extremism, and the instability that follows, is extensive in the CIS countries, and part of China. Iran has extensive experience and knowledge about combating terrorism, and in this regard, Iran can cooperate with those countries regarding this menace. Afghanistan is the world's biggest producer of narcotic drugs. In fact, unfortunately, after Afghanistan was occupied by the ICF coalition, led by America, the level of production of narcotic drugs in Afghanistan has increased extremely violently.

EIR: While the British and the Danish troops were in the Helmand province, I think the production went up about 20 times.

Ambassador Moradian: Exactly. In that region, Helmand, in

particular, there was an incredible increase in the amount of production. In fact, in combatting smuggling drugs to come to Iran, to this side, Iran has been a sturdy wall, and we have unfortunately lost quite a number of our security forces in that region, bordering on 4,000. Just something on the sideline which is very important. In fact, Iran is on the frontline in combatting drugs. When Europe talks about helping other countries stem the tide of immigrants to Europe, I think that stemming the tide of narcotic drugs coming to Europe, also requires the same sort of agreements. Iran is very active in combating and preventing drugs coming this way, and the death penalty, the capital punishment we have for the warlords of the drug traffickers, is, actually, in the pursuit of this policy of trying to prevent drugs from reaching outside of the region. Just imagine if Iran would stop cooperating, stop combatting these drug traffickers? The road would be an open highway, and just imagine how much drugs would then come across. There already exists very good cooperation between Iran, China, and Russia on combating drug trafficking. We have had multi-lateral sessions in the field of combating drug trafficking. I think that within the framework of the Shanghai Cooperation Organization (SCO), Iran can play a leading role in combating drug trafficking, extremism and terrorism. In the recent session of the SCO, it was agreed that after the sanctions were lifted against Iran, that Iran's status would be lifted from an observer to a full member. In the next session, which is planned in Uzbekistan, I think that this issue will be raised.

EIR: I think we have covered a lot of very many essential things. Is there anything else that you would like to say to our readers?

Ambassador Moradian: I would like to refer to a few points in this interview, which is about the cooperation between Iran, China, and Russia. The cooperation between Iran, Russia, and China is very important. The more this cooperation increases,

the more it can help peace and security in the region. The revival of the old Silk Road is a very important issue. Within the framework of the revival of the Silk Road, the strengthening of the SCO cooperation, and the ECO cooperation is very important. In fact, the cooperation between ECO and SCO is also very important, and has to be developed.

Other very important issues that I would just like to briefly mention are – the first thing is that Iran's full membership in the SCO is important. In fact, in the area of security, SCO needs Iran's experience and influence in this regard. The next thing is that cooperation within the framework of the SCO, can enhance security and peace in the region.

The next thing, is that China must make more investment in Iran. In order to actually develop the Silk Road, it has to invest more in Iran. China must also make more investments in the port city of Chabahar, and also in the Iranian island of Qeshm.

The other point I would like to mention, is that the Eastern SWIFT (financial transaction network) is also an important idea. I think that the important countries in the East, like China and Russia, should have an alternative financial connection. And the other thing is, the monetary exchange between these two countries is important. What I mean by this, is that these countries can conduct their transactions in the local currencies of the Iranian Rial, the Chinese Yuan, and the Russian Ruble.

The other thing I would like to point out, is that China is the number one country in the world that needs energy, and Iran is one of the leading producers of such energy. But the important point to be born in mind here, is Iran's independence in its decision making regarding its energy resources – oil and gas. In fact, if you look at its record, Iran has never played games with its energy policy. Any country that wants to have economic cooperation with Iran, must take this aspect into consideration, and it is an important consideration. Other countries in our region do not operate in this way.

Finally, I am very pleased that this opportunity arose for me to air my views on economic development in the region, and very important issues that will have global consequences. Thank you.

EIR: Thank you, Mr. Ambassador.

End

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men

andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnlige. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler,

ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?«

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt

landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde

Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

RADIO SCHILLER 14. juli 2015: Den græske aftale: Skammens dag for Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

Iran advarer USA og Saudi Arabien imod at standse skib med nødhjælp til Yemen

13. maj 2015 – I kølvandet på gennemførelsen af et stop i fem dage, i perioden 13.-17. maj, for luftangrebene på Yemen fra den saudisk-ledede alliance, har Iran sendt et nødhjælpskib

af sted til Yemen med de mest nødvendige medicinske forsyninger.

»Et skib, der medfører et tolv mand stort lægeteam fra Iran, så vel som over 100 tons af landets hjælp, bestående af medicin og lægeudstyr, blev afsendt til Yemen onsdag morgen«, den 13. maj, sagde vicedirektør for det Iranske Røde Halvmåne, Seyed Reza Rais Karami, rapporterede *Fars Nyhedsagentur*.

Iranske myndighedsfolk forventer, at skibet vil ankomme til Hodeida, Yemen, i næste uge. Den Islamiske Republiks Flåde har lovet at vogte skibets sikkerhed. En talsmand for det saudiske militær sagde den 12. maj, at hvis Iran ønsker at levere humanitær hjælp, bør landet koordinere det igennem FN; et iransk forsøg på at levere nødhjælp ad luftvejen blev standset af saudierne bombning af lufthavnen i Sana'a.

Idet man frygtede, at saudierne ville forsøge at standse de medicinske forsyninger i at nå frem til Yemen, har Irans vicegeneralstabschef, gen. Masoud Jazayeri, advaret USA og dets arabiske allierede fra Golfstaterne mod at standse et nødhjælpsskib fra Iran med kurs mod Yemen, rapporterer *Associated Press* i dag. »Både Saudi Arabien og dets nye herskere, så vel som også amerikanerne og andre, bør huske, at hvis de skaber problemer for den Islamiske Republik mht. at sende humanitær hjælp til lande i regionen, vil det være gnisten til en ild, hvis slukning definitivt ville være uden for deres rækkevidde«, sagde Jazayeri. »Jeg erklærer ligefremt, at den Islamiske Republik Irans selvpåførte tilbageholdenhed ikke er grænseløs«, advarede han. Bemærkningerne faldt i et interview med det Teheran-baserede, arabisksprogede Al-Alam den 12. maj.

Foto: Et iransk skib, kaldet Nejat (redning), afsejler fra den sydlige, iranske havn Bandar Abbas med kurs mod det krigshærgede Yemen.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

14. maj 2015: Obama på vej ned

De seneste dages begivenheder gør det klart, at Obama er på vej ned – hurtigt. Hans eget Demokratiske Parti nedstemte hans frihandelslov i Senatet med en hidtil uset, næsten enstemmig 'Nej'-stemme i tirsdags. Selv om der efterfølgende har været tale om et kompromis mht. fire betydningsfulde tillæg til loven, som Senatets demokrater forlangte, er der ingen sikkerhed for, at dette nye forsøg vil lykkes; og i Huset er stemmerne der ikke.

Obamas foragtelige boykot af mindehøjtidelighederne i Moskva i anledning af 70-året for sejren over Hitler gav bagslag, idet mange verdensledere, især fra Asien, deltog sammen med præsident Putin i fejringen af menneskehedens sejr over fascismen for 70 år siden.

Den seneste indikation på, at Obamas tid i Det Hvide Hus er talte, kom i går, da amerikanske institutionelle kræfter ved deres fornufts fulde fem intervererede, og udenrigsminister John Kerry rejste til Sotji, Rusland, for at indgå i otte timers drøftelser med den russiske udenrigsminister Lavrov og præsident Putin. Drøftelsernes formål var at nedtrappe briternes/Obamas provokationer mod Rusland, før disse nåede punktet for atomkrig. Kerry gav et klart budskab, der gik ud på, at fornuftige kredse i Washington har til hensigt at genoptage samarbejdet med Rusland til forhindring af krig. Det tydeligste offentlige udtryk for dette kom under den fælles Kerry/Lavrov-fremtræden for pressen efter et fire timers møde med Putin, og hvor Kerry leverede en klar advarsel til den

ukrainske præsident Poroshenko om at afholde sig fra planer om at genoptage militære handlinger for at genindtage Donetsk-lufthavnen.

Der er andre indikationer på, at drøftelser med Iran hen imod en P5+1-aftale, før deadline den 30. juni, skrider frem. Dette gør det endnu mere presserende, at de anglo-saudiske krigsplaner omgående standses – gennem en fortsat mobilisering for at frigive de 28 [hemmeligstemplede] sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. september [2001].

I denne uge afslørede (undersøgende journalist) Seymour Hersh svindelnummeret om Den Store Saudi-Obama Løgn om drabet på Osama Bin Laden. I en artikel på 10.000 ord afslørede Hersh, at Bin Laden blev dræbt i et overlagt mord, der blev planlagt sammen med saudierne. Der var ingen ildkamp med al-Qaeda-vagter. Der var ingen beviser, fremkommet ved brug af tortur, der førte til lokaliseringen af Bin Ladens pakistanske, sikre opholdssted. Ikke en eneste detalje i den »officielle« regeringsrapport var sand – og ved at fremkomme med den ene løgn efter den anden forrådte Obama de selv samme, pakistanske militære regeringsfolk, der udleverede nøgleinformationerne og ledsagede de amerikanske mordere ind i Bin Ladens ubevogtede opholdssted, hvor han i realiteten var under det pakistanske ISI's husarrest.

I onsdags kommenterede Lyndon LaRouche, at fremskridtene med P5+1, kombineret med drøftelserne i Sotji og den fortsatte, demokratiske revolte mod Obama, ligeledes betyder, at indsatsen for at smide Obama ud befinder sig på en accelereret kurs og kunne betyde, at den overhængende, finansielle nedsmeltning kan undgås. Dette, understregede han, må være hensigten.

Med Obama væk vil det være muligt hurtigt at annullere det finansielle svindelnummer og, gennem hastelovgivning, lancere en ny finansiel og monetær struktur til genoplivning af den

produktive økonomi. Dette begynder med den omgående genindførelse af Glass/Steagall. Der må komme en genoplivning af den produktive økonomi, hvilket betyder, at spillegælden og det andet affald må fjernes og forbydes. Glass/Steagall er vigtigere end nogen sinde før, i betragtning af den aktuelle situation. Der må udstedes kredit til gavnlig produktion og især med det formål at uddanne en ny generation af faglært arbejdskraft. Vi må opbygge de knuste lokalsamfund rundt omkring i landet, som er blevet ødelagt af de seneste 40 års politik, og ægte, økonomisk vækst må genindføres på en progressivt accelererende skala.

Kort sagt, så skal det aktuelle system vendes, og parasitterne skal væk.

Det skift, der har fundet sted i løbet af de seneste dage, er konsekvensen af, at nogle mennesker har set i øjnene, at verden var på vej mod en atomar udslettelse, og at menneskehedens overlevelse direkte stod på spil. Afgørelsen er klar: Det ville være mere end sindssygt at løbe risikoen for en sådan skæbne, og derfor måtte der gribes til handling for at vælte briternes/Wall Streets desperate fremstød for krig.

RADIO SCHILLER den 4. maj 2015: 70 år efter befrielsen

Med Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER 20. april 2015: Flytningekatastrofen er vores ansvar

Med formand Tom Gillesberg

USA støtter saudisk krig med folkemord i Yemen

9. april 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry erklærede, i endnu et anfald af selvretfærdighed, under et interview på PBS sent i går, at USA ikke stiltiende vil lade Iran overtage Yemen. Det lykkedes Kerry på en eller anden måde at give Iran skylden for krigen i Yemen, selv om det var saudierne, der startede krigen ved at angribe Yemen. Der har bestemt været kampe i Yemen, men de har ikke angrebet nogen uden for Yemen, en kendsgerning, som Kerry synes at ignorere.

»Der har været – der er, selvsagt – fly, der kommer fra Iran. Hver eneste uge kommer der fly fra Iran [som antageligt leverer våben og andre forsyninger til Houthi-oprørerne], og det har vi sporet, og det ved vi«, sagde Kerry, som om dette var bevis for Irans direkte involvering. »Iran må erkende, at USA ikke vil stå stiltiende og se på, at regionen destabiliseres, eller mens folk begynder med åbenlys

krigsførelse hen over linjer, internationale grænser, i andre lande.« Han hævdede, at Washington ikke er ude efter en konfrontation med Iran, men »vi vil ikke svigte vore alliancer og vore venskaber og behovet for at stå ved deres side, som føler sig truet som konsekvens af de valg, som Iran måske er i færd med at træffe.«

Fox News fremmaner, med sin dækning af alle dette, spøgelseset, der udgøres af en USA-Iran-stedfortræderkrig i Yemen. I Pentagon gentog talsmand, oberst Steve Warren, hvad Kerry sagde i går og sagde: »Vi ved, at Iran leverer støtte til houthierne«, selv om han ikke kunne specificere, hvad denne støtte skulle bestå af, men »vi ved, at iranerne er partnere med houthierne, og at de arbejder sammen«. Warren sagde også, at USA begyndte sin støtte til saudierne i form af optankning i luften tirsdag aften, og at den amerikanske Centralkommando vil levere en luftoptankning til saudierne hver dag. En unavngiven amerikansk forsvarsperson rapporterede, at samarbejde om efterretninger med saudierne nu omfatter at stille luftfotos til rådighed, som »koalitionen« kunne bruge til bedre at angribe anti-Hadi-styrker.

Foto: Røgen stiger op fra endnu et luftangreb på Yemen